

ZAKON

**O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA O RADNIM ODNOSIMA
(JAVNE SLUŽBE), BROJ 151**

Član 1

Potvrđuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada o radnim odnosima (javne službe) iz 1978. godine, broj 151, usvojena u Ženevi, 27. juna 1978. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom i u prevodu na crnogorski jezik, glasi:

Labour Relations (Public Service) Convention, 1978 (No. 151)

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-fourth Session on 7 June 1978, and

Noting the terms of the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Workers' Representatives Convention and Recommendation, 1971, and

Recalling that the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, does not cover certain categories of public employees and that the Workers' Representatives Convention and Recommendation, 1971, apply to workers' representatives in the undertaking, and

Noting the considerable expansion of public-service activities in many countries and the need for sound labour relations between public authorities and public employees' organisations, and

Having regard to the great diversity of political, social and economic systems among member States and the differences in practice among them (e.g. as to the respective functions of central and local government, of federal, state and provincial authorities, and of state-owned undertakings and various types of autonomous or semi-autonomous public bodies, as well as to the nature of employment relationships), and

Taking into account the particular problems arising as to the scope of, and definitions for the purpose of, any international instrument, owing to the differences in many countries between private and

public employment, as well as the difficulties of interpretation which have arisen in respect of the application of relevant provisions of the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, to public servants, and the observations of the supervisory bodies of the ILO) on a number of occasions that some governments have applied these provisions in a manner which excludes large groups of public employees from coverage by that Convention, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to freedom of association and procedures for determining conditions of employment in the public service, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the twenty-seventh day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-eight, the following Convention, which may be cited as the Labour Relations (Public Service) Convention, 1978:

PART I. SCOPE AND DEFINITIONS

Article 1

1. This Convention applies to all persons employed by public authorities, to the extent that more favourable provisions in other international labour Conventions are not applicable to them.
2. The extent to which the guarantees provided for in this Convention shall apply to high-level employees whose functions are normally considered as policy-making or managerial, or to employees whose duties are of a highly confidential nature, shall be determined by national laws or regulations.
3. The extent to which the guarantees provided for in this Convention shall apply to the armed forces and the police shall be determined by national laws or regulations.

Article 2

For the purpose of this Convention, the term *public employee* means any person covered by the Convention in accordance with Article 1 thereof.

Article 3

For the purpose of this Convention, the term *public employees' organisation* means any organisation, however composed, the purpose of which is to further and defend the interests of public employees.

PART II. PROTECTION OF THE RIGHT TO ORGANISE

Article 4

1. Public employees shall enjoy adequate protection against acts of anti-union discrimination in respect of their employment.
2. Such protection shall apply more particularly in respect of acts calculated to:
 - (a) make the employment of public employees subject to the condition that they shall not join or shall relinquish membership of a public employees' organisation;

(b) cause the dismissal of or otherwise prejudice a public employee by reason of membership of a public employees' organisation or because of participation in the normal activities of such an organisation.

Article 5

1. Public employees' organisations shall enjoy complete independence from public authorities.
2. Public employees' organisations shall enjoy adequate protection against any acts of interference by a public authority in their establishment, functioning or administration.
3. In particular, acts which are designed to promote the establishment of public employees' organisations under the domination of a public authority, or to support public employees' organisations by financial or other means, with the object of placing such organisations under the control of a public authority, shall be deemed to constitute acts of interference within the meaning of this Article.

PART III. FACILITIES TO BE AFFORDED TO PUBLIC EMPLOYEES' ORGANISATIONS

Article 6

1. Such facilities shall be afforded to the representatives of recognised public employees' organisations as may be appropriate in order to enable them to carry out their functions promptly and efficiently, both during and outside their hours of work.
2. The granting of such facilities shall not impair the efficient operation of the administration or service concerned.
3. The nature and scope of these facilities shall be determined in accordance with the methods referred to in Article 7 of this Convention, or by other appropriate means.

PART IV. PROCEDURES FOR DETERMINING TERMS AND CONDITIONS OF EMPLOYMENT

Article 7

Measures appropriate to national conditions shall be taken, where necessary, to encourage and promote the full development and utilisation of machinery for negotiation of terms and conditions of employment between the public authorities concerned and public employees' organisations, or of such other methods as will allow representatives of public employees to participate in the determination of these matters.

PART V. SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 8

The settlement of disputes arising in connection with the determination of terms and conditions of employment shall be sought, as may be appropriate to national conditions, through negotiation between the parties or through independent and impartial machinery, such as mediation, conciliation and arbitration, established in such a manner as to ensure the confidence of the parties involved.

PART VI. CIVIL AND POLITICAL RIGHTS

Article 9

Public employees shall have, as other workers, the civil and political rights which are essential for the normal exercise of freedom of association, subject only to the obligations arising from their status and the nature of their functions.

PART VII. FINAL PROVISIONS

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 12

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 13

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.
2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 14

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United

Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 15

At such times as may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 16

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 12 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 17

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Konvencija o radnim odnosima (javne službe) iz 1978. godine, broj 151

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada,

Sazvana od strane Upravljačkog tijela Međunarodne kancelarije rada i okupljena na 64 zasjedanju u Ženevi 7. juna 1978. godine, i

Primajući k znanju odredbe Konvencije o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organizovanje iz 1948. godine, Konvencije o pravu na organizovanje i kolektivno pregovaranje iz 1949. godine, kao i Konvencije i Preporuke o radničkim predstavnicima iz 1971. godine, i

Podsjećajući da Konvencija o pravu na organizovanje i kolektivno pregovaranje iz 1949. godine ne obuhvata određene kategorije službenika u javnim službama i da se Konvencija i Preporuka o radničkim predstavnicima iz 1971. godine primjenjuje na radničke predstavnike u preduzećima, i

Konstatujući znatno proširenje aktivnosti javnih službi u mnogim zemljama, kao i potrebu za zdravim radnim odnosima između javnih organa vlasti i organizacija službenika u javnim službama,

Imajući u vidu veliku raznolikost političkih, društvenih i privrednih sistema među državama članicama i razlike u praksi među njima (npr. u pogledu funkcija centralnih i lokalnih vlasti, federalnih, državnih i lokalnih organa i državnih preduzeća i raznih tipova autonomnih i polu autonomnih javnih tijela, kao i u pogledu karaktera radnih odnosa), i

Uzimajući u obzir posebne probleme koji se javljaju u pogledu oblasti primjene i definicija za svrhu bilo kog međunarodnog instrumenta, zbog razlika koje u mnogim zemljama postoje između zapošljavanja u privatnom i javnom sektoru, kao i zbog teškoća u tumačenju koje su se javile u pogledu primjene relevantnih odredaba Konvencije o pravu na organizovanje i kolektivno pregovaranje iz 1949. godine na službenike u javnim službama i primjedbe koje su u više navrata stavljala nadzorna tijela Međunarodne organizacije rada da su neke vlade primjenjivale ove odredbe na način koji isključuje velike grupe zaposlenih u javnom sektoru iz primjene te Konvencije, i

Odlučivši da usvoji određene predloge koji se odnose na slobodu udruživanja i procedure za utvrđivanje uslova zapošljavanja u javnoj službi, što predstavlja petu tačku dnevnog reda ovog zasijedanja, i

Utvrdivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije,

Dana dvadeset sedmog juna hiljadu devetsto sedamdeset osme godine usvaja sljedeću konvenciju, koja se može nazvati Konvencija o radnim odnosima (javne službe) iz 1978. godine:

DIO I. PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Član 1

1. Ova konvencija se primjenjuje na sva lica zaposlena u javnim organima vlasti, ukoliko se na njih ne primjenjuju povoljnije odredbe iz drugih međunarodnih konvencija o radu.
2. Nacionalnim zakonom ili propisima utvrđuje se u kojoj mjeri će se garancije koje predviđa ova konvencija primjenjivati na visoke službenike čije se funkcije normalno smatraju da su povezane sa utvrđivanjem politike ili sa rukovođenjem, ili na službenike čiji je posao krajnje povjerljive prirode.
3. Nacionalnim zakonima ili propisima utvrđuje se u kojoj mjeri će se garancije koje predviđa ova Konvencija primjenjivati na oružane snage i policiju.

Član 2

Za svrhe ove konvencije izraz „službenik u javnim službama“ označava svako lice na koje se primjenjuje ova konvencija u skladu sa članom 1 Konvencije.

Član 3

Za svrhe ove konvencije, izraz „organizacija službenika u javnim službama“ označava svaku organizaciju, bez obzira na njen sastav, čiji je cilj da unapređuje i štiti interese službenika u javnim službama.

DIO II. ZAŠTITA PRAVA NA ORGANIZOVANJE

Član 4

1. Službenici u javnim službama treba da uživaju odgovarajuću zaštitu od anti-sindikalne diskriminacije u odnosu na njihovo zaposlenje.
2. Ova zaštita treba posebno da se primjenjuje u odnosu na postupke koji imaju za cilj:
 - a) da se zapošljavanje službenika u javnim službama uslovljava time da se oni ne učlane ili da napuste članstvo u nekoj organizaciji javnih službenika;
 - b) da prouzrokuje otpuštanje ili da se na neki drugi način nanosi šteta službeniku u javnim službama na osnovu njegovog članstva u nekoj organizaciji službenika u javnim službama ili zbog učešća u redovnim aktivnostima takve organizacije.

Član 5

1. Organizacije službenika u javnim službama potpuno su nezavisne od javnih organa vlasti.
2. Organizacije službenika u javnim službama uživaju odgovarajuću zaštitu od svakog miješanja javnih organa vlasti u njihovo osnivanje, funkcionisanje ili upravljanje.
3. Posebni akti koji imaju za cilj da podstiču osnivanje organizacija službenika u javnim službama pod dominacijom nekog organa javne vlasti ili da pružaju finansijsku ili neku drugu podršku organizacijama službenika u javnim službama sa ciljem da se te organizacije stave pod kontrolu nekog organa javnih vlasti, smatraju se, u smislu ovog člana, da predstavljaju akte miješanja.

DIO III. OLAKŠICE KOJE TREBA PRUŽITI ORGANIZACIJAMA SLUŽBENIKA U JAVNIM SLUŽBAMA

Član 6

1. Predstavnicima priznatih organizacija službenika u javnim službama treba pružiti odgovarajuće olakšice kako bi im se omogućilo da brzo i efikasno vrše svoje funkcije kako u radno vrijeme, tako i van njega.
2. Pružanje ovakvih olakšica ne smije da ugrozi efikasan rad dotične uprave ili službe.
3. Karakter i obim ovih olakšica treba utvrditi u skladu sa metodima navedenim u članu 7 ove konvencije ili na neki drugi odgovarajući način.

DIO IV. PROCEDURE ZA UTVRĐIVANJE USLOVA ZAPOŠLJAVANJA

Član 7

Tamo gdje je to potrebno, treba preduzeti mjere koje odgovaraju nacionalnim uslovima u cilju podsticanja i unapređivanja punog razvoja i korišćenja mehanizama za pregovaranje o uslovima zapošljavanja između zainteresovanih javnih organa vlasti i organizacija službenika u javnim službama ili nekih drugih metoda koji će predstavnicima službenika u javnim službama omogućiti da učestvuju u rješavanju ovih pitanja.

DIO V. RJEŠAVANJE SPOROVA

Član 8

Rješavanje sporova koji nastaju u vezi sa utvrđivanjem uslova zapošljavanja, treba tražiti, u zavisnosti od nacionalnih prilika, putem pregovaranja između strana ili putem jednog nezavisnog i nepristrasnog mehanizma, poput posredovanja, mirenja i arbitraže, ustanovljenog tako da obezbjeđuje povjerenje zainteresovanih strana.

DIO VI. GRAĐANSKA I POLITIČKA PRAVA

Član 9

Službenici u javnim službama treba, kao i ostali radnici, da uživaju građanska i politička prava koja su bitna za normalno ostvarivanje slobode udruživanja, u zavisnosti od obaveza koje proizilaze iz njihovog statusa i prirode njihovih funkcija.

DIO VII. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 10

Formalna potvrđivanja ove konvencije biće dostavljena generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada koji će ih registrovati.

Član 11

1. Ova konvencija obavezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čija su potvrđivanja registrovana kod generalnog direktora.
2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od dana kada su kod generalnog direktora registrovana potvrđivanja dvije članice.
3. Nakon toga, ova konvencija stupa na snagu za svaku članicu pojedinačno dvanaest mjeseci od dana registrovanja njenog potvrđivanja.

Član 12

1. Članica koja je potvrdila ovu konvenciju može je otkazati po isteku od deset godina od dana njenog prvobitnog stupanja na snagu, aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada radi registrovanja. Takav otkaz stupa na snagu godinu dana od dana njegovog registrovanja.
2. Svaka članica koja je potvrdila ovu konvenciju i koja u roku od godinu dana od isteka roka od deset godina koji se pominje u prethodnom stavu, ne iskoristi pravo otkaza predviđeno u ovom članu, obavezna je da je poštuje još deset godina, a poslije toga, može da je otkaže po isteku svakog perioda od deset godina, kako se predviđa ovim članom.

Član 13

1. Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavještava sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih potvrđivanja i otkaza koje su mu prijavile članice Organizacije.
2. Prilikom obavještavanja članica Organizacije o registrovanju drugog potvrđivanja koja mu je dostavljena, generalni direktor skreće pažnju članicama Organizacije na dan kada Konvencija stupa na snagu.

Član 14

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavještava generalnog sekretara Ujedinjenih nacija u svrhu registrovanja u skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija o svim detaljima svih potvrđivanja i o svim aktima otkazivanja koje je on registrovao u skladu sa odredbama prethodnih članova.

Član 15

U periodima koje samo odredi, Upravljačko tijelo Međunarodne kancelarije rada podnosi Generalnoj konferenciji izvještaj o funkcionisanju Konvencije i razmatra poželjnost stavljanja na dnevni red pitanja njene potpune ili djelimične revizije.

Član 16

1. Ukoliko Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se potpuno ili djelimično revidira ova konvencija, u tom slučaju, osim ako se novom konvencijom drugačije ne predviđa:
 - a) potvrđivanje nove revidirane konvencije od strane neke članice ipso jure znači trenutno otkazivanje ove konvencije, bez obzira na odredbe člana 12, ako i kada nova revidirana konvencija stupa na snagu;
 - b) od dana stupanja na snagu nove revidirane konvencije, ova konvencija prestaje da bude otvorena za potvrđivanje od strane članica.
2. Ova konvencija ostaje na snazi u svom sadašnjem obliku i po sadržini za one članice koje su je potvrdile, a nijesu potvrdile revidiranu konvenciju.

Član 17

Verzije teksta ove konvencije na engleskom i francuskom jeziku su jednako vjerodostojne.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori”.